

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Paczesna

Protokolant: Magdalena Wójcik

Po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej J. K. (1), reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego – matkę D. C.

przeciwko J. K. (2)

o podwyższenie alimentów

I Podwyższa – poczynając od dnia 25 lipca 2014 roku – wysokość alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Nowym Dworze Mazowieckim w dniu 20 listopada 2003 roku w sprawie o sygnaturze akt: III RC 163/03 od pozwanego J. K. (2) na rzecz małoletniej córki – J. K. (1) urodzonej dnia (...) w W. – z kwoty po 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie do kwoty po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej powódki – D. C. do dnia 10-go każdego miesiąca, z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat,

II W pozostałej części powództwo oddala,

III Koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

IV Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa,

V Wyrokowi w punkcie I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 25 lipca 2014 r. przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki J. K. (1) – D. C. - wniosła do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o podwyższenie alimentów, zasądzonych od pozwanego J. K. (2) wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie III RC 163/03 na rzecz małoletniej J. K. (1) z kwoty 750 zł do kwoty 1.500 zł miesięcznie, płatnych do rąk jej matki D. C. jako przedstawicielki ustawowej do dnia 10 każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 10 września 2014 r. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kosztów sądowych według norm przepisanych. W uzasadnieniu podała, iż wyrok ustalający wysokość alimentów w dotychczasowej wysokości został wydany ponad 10 lat temu. W tym czasie bardzo istotnie zmieniły się potrzeby małoletniej powódki. Zwiększyły się znacznie koszty jej utrzymania, edukacji i wyżywienia. Wskazała, iż kwota 750 zł nawet w części nie pokrywa kosztów związanych z utrzymaniem małoletniej J., na które składają się: wpisowe do LO 500 zł, czesne za szkołę 750 zł, jazda konna 200 zł, taniec towarzyski 200 zł, ubrania 400 zł, bilety do kina i teatru 100 zł, abonament za telefon 150 zł, abonament telefoniczny 100 zł, leki 50 zł, kosmetyki 300 zł,

podróże 1.000 zł, środki czystości 100 zł, książki 150 zł, wyżywienie 1.000 zł. Matka powódki wskazała, iż z tytułu wynagrodzenia otrzymuje 1.800 zł, dlatego nie jest w stanie samodzielnie sprostać wszystkim potrzebom córki (k. 3-5).

W odpowiedzi na pozew, wniesionej w dniu 08 września 2014 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podał, iż obydwój rodzice powinni mieć taki sam wkład w utrzymanie dziecka, zatem kwota łącznie 1.500 zł jest wystarczająca, aby pokryć potrzeby siedemnastolatki. W nawiązaniu do kosztów związanych ze szkołą wskazał, iż w okolicy miejsca zamieszkania małoletniej powódki m.in. w P. są szkoły państwowe, mające opinie bardzo dobrych szkół, dlatego trudno zrozumieć konieczność kształcenia powódki w prywatnej szkole, a tym bardziej konieczność zmiany szkół co roku. W zakresie zajęć dodatkowych, jak jazda konna i taniec towarzyski wskazał, iż nie są to zajęcia konieczne, zwłaszcza, iż ma ona duże problemy z nauką i z systematycznym uczęszczaniem do szkoły, jak i na zajęcia dodatkowe. Odnośnie 400 zł na ubrania uznał, że kwota ta jest wyolbrzymiona, ponieważ on także kupuje jej ubrania i buty. Podobnie zakwestionował bilety do kina 100 zł, bowiem także zabiera córkę do kina. Abonament telefoniczny za 150 zł uznał za nieadekwatny do potrzeb dziecka. W kwestii abonamentu za telewizję wskazał, iż w erze naziemnej telewizji cyfrowej nie ma potrzeby opłacania abonamentu. Ponadto córka jest zdrowa i nie wymaga zakupu leków za 50 zł miesięcznie. Wydatki na kosmetyki za 300 zł miesięcznie również uznał za zawyżone. Zakwestionował 1.000 zł na podróże wskazując, iż kwota ta obejmuje roczny dojazd do szkoły dziecka, a także kwota ta może wystarczyć na co najmniej tygodniowy wyjazd na ferie czy wakacje. 100 zł na środki czystości uznał za koszt dla trzyosobowej rodziny. Odnośnie książek podniósł, iż córka może korzystać z biblioteki publicznej, a kwota wyżywienia zdaniem pozwanego wystarcza na dwie osoby (k. 28-30).

Na rozprawie w dniu 17 września 2014 r. aż do zamknięcia rozprawy przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki popierała powództwo (k. 63).

Na rozprawie w dniu 17 września aż do zamknięcia rozprawy pozwany wniósł o oddalenie powództwa (k. 63).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia J. K. (1) urodzona (...) w W. pochodzi ze związku małżeńskiego J. K. (2) i D. C. rozwiązanego przez rozwód. Poza małoletnią strony posiadają dzieci z kolejnych związków. J. K. (2) ma 8 letnią córkę A., a D. C. 5 i pół rocznego syna I..

Alimenty na rzecz małoletniej J. po raz ostatni zostały ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie III RC 163/03 na kwotę 750 zł miesięcznie. Postanowienie o umorzeniu postępowania uprawomocniło się 28 listopada 2003 r.

Małoletnia J. K. (1) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość obowiązku alimentacyjnego miała 6 lat. Korzystała prywatnie z wizyt u stomatologa oraz korzystała z okularów. Mieszkała z matką w domu dziadków.

Aktualnie J. K. (1) ma 17 lat. Mieszka z matką oraz jej drugim mężem i przyrodnym bratem w domu o powierzchni 200 m⁽²⁾ stanowiącym współwłasność matki i jej obecnego męża. Uczęszcza do prywatnej szkoły średniej, przy czym chesne kosztuje około 400 zł Uczęszcza na dodatkowe zajęcia jazdy konnej za 189 zł miesięcznie oraz na ćwiczenia ruchowe za 130 zł miesięcznie. Ma problemy z zębami, dlatego korzysta z zabiegów stomatologicznych w znieczuleniu ogólnym. Obecnie jest również potrzeba założenia na zęby stałego aparatu ortodontycznego, którego koszt to około 3.000 zł. Małoletnia przeszła operację kolana w Meksyku. W związku z tym jest zwolniona z zajęć w-f. Koszt leczenia na odbudowę chrząstki to 200 zł na jeden lek, w sumie 500 zł. Dużo podróżuje, ostatnio była z rodziną w Singapurze, Hong-Kongu, Bangkoku oraz na Bali. Na wyjazdy w skali miesiąca potrzeba około 3.000 zł. Na ubrania wydaje około 1.000 zł. Wyżywienie małoletniej powódki to kwota 800 zł.. Po rozstaniu rodziców była z ojcem jedynie raz na Mazurach.

D. C. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość obowiązku alimentacyjnego była zatrudniona w (...) S.A. w W. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nie określony na stanowisku specjalisty do spraw analiz za przeciętnym wynagrodzeniem netto z ostatnich trzech miesięcy 3.058,95 zł. Zamieszkiwała z córką w N. u swoich

rodziców. Wyjeżdżała z córką na wyjazdy zagraniczne. W tym celu zaciągała kredyty m.in. na kwotę 4.000 zł, którego rata wynosiła 216,44 zł miesięcznie. Spłacała także kredyt na samochód, którego rata wynosiła 715 zł miesięcznie.

Aktualnie D. C. ma 41 lat. Zatrudniona jest w (...) na stanowisku młodszego specjalisty do spraw rozwoju działalności na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, za średnim miesięcznym wynagrodzeniem netto 3.813,75 zł. Wynagrodzenie jest obciążone miesięczną kwotą w wysokości 629,95 zł. W 2006 r. ponownie zawarła związek małżeński. Zamieszkuje w N. ze swoim drugim mężem oraz małoletnią powódką i synem z obecnego związku w domu stanowiącym współwłasność jej i męża. W koszty utrzymania domu wchodzi ogrzewanie 3.000 zł miesięcznie oraz energia elektryczna 800 zł miesięcznie. Na swoje utrzymanie potrzebuje nieco mniej niż na córkę. Na utrzymanie młodszego dziecka wydaje około 3.000 zł miesięcznie. Jej mąż ma dochody średnio 20.000-30.000 zł miesięcznie. Uczestniczy on w znacznym stopniu w finansowaniu utrzymania małoletniej J.. Rodzina wspólnie wyjeżdża w podróże zagraniczne. Spłaca z mężem kredyt hipoteczny – rata 6.000 zł miesięcznie. Ogólnie jest zdrowa. Informuje pozwanego o wyjazdach córki, jednak nie zgadza się on na uczestniczenie w żadnych kosztach.

J. K. (2) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość obowiązku alimentacyjnego był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w W. na stanowisku przedstawiciel handlowy na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony w wymiarze pełnego etatu, za średnim wynagrodzeniem z ostatnich trzech miesięcy netto 2.032,40 zł. Do 16 lutego 2003 r. był zarejestrowany w Urzędzie Pracy (...) jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku. Spłacił byłą żonę z tytułu podziału majątku wspólnego w kwocie 8.000 zł. Korzystał z prywatnego leczenia stomatologicznego.

Aktualnie J. K. (2) ma 44 lata. Nadal jest zatrudniony w tej samej firmie za średnim wynagrodzeniem netto 2.667,58 zł. W 2005 r. zawarł ponownie związek małżeński. Z nowego związku ma 8 letnią córkę A.. Rodzina zamieszkuje w mieszkaniu o powierzchni 60 m², które stanowi wyłączną własność pozwanego. Czynnosc za to mieszkanie wynosi 653 zł, prąd 280 zł, gaz 25 zł, woda 245 zł, telefon 80 zł, Internet 105 zł. Ponadto pozwany opłaca ubezpieczenie swoje i dziecka w kwocie 400 zł miesięcznie. Regularnie opłaca alimenty na J. w kwocie 750 zł oraz daje jej prezenty. Koszt utrzymania młodszego dziecka wynosi około 1.500 zł z wyżywieniem. Nie potrafił wskazać, ile potrzebuje na swoje utrzymanie. Na wyżywienie potrzebuje około 500 zł miesięcznie. Ma zwyrodnienia kręgosłupa. Pracuje od 8:00 do 19:00. Żona pracuje za około 2.000 zł. Z córką J. ma dobry kontakt, wysyłają do siebie sms. Uważa, że kwota 1.500 zł wystarcza na utrzymanie J..

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o następujące dowody: kopia protokołu w sprawie III RC 163/03 k. 6; kopie dowodów wpłat za szkołę małoletniej k. 7; wydruk wiadomości mail k. 11-14; przelew wynagrodzenia przedstawicielki ustawowej k. 15; zaświadczenie o zarobkach przedstawicielki ustawowej k. 37; faktura za lekcje jazdy konnej k. 40; zaświadczenie o zarobkach pozwanego k. 60; zeznania przedstawicielki ustawowej k. 64-65; zeznania pozwanego k. 65.

Z akt III RC 163/03: kopia wyroku rozwodowego k. 6-7; kopia odpisu skróconego aktu urodzenia małoletniej k. 8; zaświadczenie zatrudnieniu przedstawicielki ustawowej k. 21; kopie rachunków za usługi stomatologiczne małoletniej k. 2-23, k. 78; badanie wzroku małoletniej wraz z paragonem k. 24; kopie umów kredytowych przedstawicielki ustawowej k. 36-46; zaświadczenie o zarobkach pozwanego k. 56; kopia zaświadczenia z Urzędu Pracy pozwanego k. 57; kopia umowy podziału majątku wspólnego małżonków k. 76.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wskazanych wyżej dowodach uznając je za spójny i nie budzący wątpliwości materiał dowodowy. Wiarygodność przywołanych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, ponadto przedmiotowe dokumenty nie wzbudzały również wątpliwości Sądu co do rzetelności i wiarygodności zawartych w nich treści, mimo iż niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach.

Sąd nie oparł się na złożonym do sprawy paragonach, albowiem nie są one rachunkami imiennymi wystawionymi na małoletnią powódkę i nie stanowią one dowodu zakupu określonej usługi czy rzeczy dla niej.

Zdaniem Sądu zeznania przedstawicielki ustawowej i pozwanego w przeważającej mierze były wiarygodne.

Sąd częściowo uznał zeznania przedstawicielki ustawowej za niewiarygodne, a tym samym nie czynił na nich w tym zakresie ustaleń faktycznych. Sąd uznał za sprzeczne z doświadczeniem życiowym wysokość kosztów związanych z utrzymaniem małoletniej powódki podanych przez przedstawicielkę ustawową. Sąd uznał także, iż w świetle całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, nie zasługują na miano wiarygodnych twierdzenia przedstawicielki ustawowej w zakresie miesięcznych kosztów utrzymania domu, w którym mieszka małoletnia z rodziną na kwoty 3.000 zł za ogrzewanie i 800 zł za prąd. Matka małoletniej nie przedstawiła żadnych rachunków na dowód ponoszenia tak wysokich opłat, jak również żadnych rachunków na okoliczność uczęszczania małoletniej na taniec towarzyski. Podobnie kwota leczenia 500 zł zdaniem Sądu nie została wykazana.

Sąd pominął dowód złożony przez przedstawicielkę ustawową małoletniej powódki w postaci kopii dokumentów związanych z karą za jazdę bez biletu małoletniej k. 74-96, bowiem pozwany regularnie wywiązywał się z alimentów, dlatego trudno podzielić stanowisko matki powódki, ażeby ponosił odpowiedzialność za jazdę bez biletu dziecka, skoro teoretycznie córka powinna mieć środki na tego rodzaju wydatki. Skoro matka małoletniej nie dopilnowała, ażeby małoletnia posiadała ważny bilet na przejazd, obecnie ponosi tego konsekwencje. Tłumaczenie, że dała dziecku pieniądze, ale nie wie, dlaczego córka jechała bez biletu - nie ma w niniejszej sprawie znaczenia i nie można tego rodzaju wydatków wliczać w koszty utrzymania dziecka, czy oceniać jako zwiększające się wydatki na małoletnią.

Sąd pominął także złożone do sprawy pismo pozwanego z dnia 18 września 2014 r. traktując je jako załącznik do protokołu, w którym pozwany przedstawił wykaz miesięcznych wydatków utrzymania domu i życia (k.68-69).

Określając koszty utrzymania dziecka Sąd miał na względzie zasady doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak wyżywienie, ubranie, środki czystości i kosmetyki, koszty wypoczynku oraz rozrywki.

Sąd zgodnie z powyższym krytycznie ocenił przedstawione przez D. C. zestawienie kosztów utrzymania powódki i nie dał im w pełni wiary, co do wysokości wskazanych w nich kwot. Strona powodowa nie poparła w większości żadnymi dowodami wskazanego zestawienia, a z zebranego materiału dowodowego nie wynika by wskazane kwoty były faktycznie zasadne w podanych wysokościach.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążących na rodzicach względem ich małoletnich dzieci niezależnie od tego czy pozostają

w związku małżeńskim. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny z reguły utrzymuje się przez dłuższy czas. Towarzyszą temu nieodłącznie zmiany okoliczności, które kształtują zakres świadczeń alimentacyjnych. Z tego też powodu ustawodawca przewidział w art. 138 kro możliwość korygowania wysokości tychże świadczeń alimentacyjnych w przypadku zmiany stosunków.

Artykuł 128 kro stanowi, iż obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Artykuł 135 § 1 kro określając zakres i przedmiot obowiązku alimentacyjnego wyraża jednocześnie zasadę ograniczenia zakresu świadczeń alimentacyjnych do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego z jednej strony, z drugiej zaś uzależnia je dodatkowo od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale również takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, statusowi społecznemu i wykształceniu. Obejmują one zarówno potrzeby materialne jak i nie materialne. Należy je oceniać zawsze w kontekście danej sytuacji. Zaś art. 96 kro nakłada na rodziców obowiązek wychowania dziecka, troszczenia się o fizyczny i duchowy jego rozwój, przygotowania do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień.

Podstawą zatem powództwa z art. 138 kro może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła po uprawomocnieniu się orzeczenia zasądającego alimenty.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od J. K. (2) na rzecz małoletniej J. K. (1) w dotychczasowej wysokości została ustalona ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie III RC 163/03 na kwotę 750 zł. Postanowienie o umorzeniu postępowania uprawomocniło się 28 listopada 2003 r.

Dla oceny zasadności zgłoszonego w sprawie roszczenia należało zatem ustalić, czy od daty zawarcia ugody przed Sądem Rejonowym w nowym Dworze Mazowieckim w sprawie III RC 163/03 nastąpiła taka zmiana stosunków, która pozwalałaby na zmianę obowiązku alimentacyjnego J. K. (2) wobec małoletniej córki J. K. (1).

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę w okresie będącym przedmiotem zainteresowania nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia częściowe uwzględnienie powództwa, bowiem koszty utrzymania małoletniej powódki niewątpliwie wzrosły. Ponadto małoletnia w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miała 6 lat i uczęszczała do szkoły podstawowej, natomiast obecnie uczęszcza do szkoły średniej, wobec tego pojawiły się wyższe koszty związane z edukacją, co wiąże się z koniecznością ponoszenia wydatków związanych z zakupem podręczników, ćwiczeń, przyborów szkolnych i innych wymaganych opłat i składek. Ponadto małoletnia nie jest osobą zdrową, przeszła operację kolana i przyjmuje leki na odbudowę chrząstki, których koszt to około 200 zł tylko za jeden lek. Nadal prywatnie leczy zęby, a dodatkowo wymagany jest u niej aparat ortodontyczny, którego koszt będzie wynosił około 3.000 zł. Jednak matka zeznała, iż aparatu córka jeszcze nie nosi, dlatego Sąd nie może brać pod uwagę ewentualnych przyszłych wydatków, co do których nie wiadomo, czy i kiedy będą ponoszone na rzecz małoletniej. Od ostatniej sprawy w 2003 r. doszły zatem koszty leczenia kolana oraz wyższe koszty związane z edukacją. Małoletnia powódka uczęszcza także na zajęcia jazdy konnej za kwotę 189 zł oraz ćwiczenia ruchowe za 130 zł, co również pociąga za sobą koszty.

Nie budzi żadnych wątpliwości teza Sądu, iż wraz z wiekiem dziecka rosną jego usprawiedliwione potrzeby, które obejmują już nie tylko potrzeby bytowe związane z wyżywieniem, zakupem odzieży, kształceniem i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka. Zaznaczyć należy, iż powinnością rodziców jest zaspokajanie potrzeb dzieci.

Wszystko powyższe w połączeniu z okolicznością, iż wysokość alimentów od pozwanego na rzecz małoletniej córki nie była podwyższana od prawie 11 lat skutkowało uznaniem przez Sąd, iż powództwo jest częściowo zasadne.

Matka małoletniej wprawdzie dochodziła podwyższenia alimentów do kwoty 1.500 zł miesięcznie, ale zdaniem Sądu kwota ta nie została przez przedstawicielkę ustawową powódki dostatecznie uzasadniona. Matka powódki sporządziła zestawienie kosztów utrzymania małoletniej na kwotę 5.000 zł miesięcznie (k. 4-6) oraz zeznała, iż miesięczne koszty utrzymania małoletniej są znaczne, w tym miejscu należy zauważyć, iż kwoty podane w toku sprawy różniły się od tych wskazanych w zestawieniu kosztów, które łącznie Sąd uznał za przeszacowane i nie odpowiadające rzeczywistym kosztom utrzymania małoletniej powódki. W szczególności nie zostały wykazane koszty utrzymania domu, w którym mieszka małoletnia z rodziną matki na kwoty 3.000 zł za ogrzewanie i 800 zł za prąd. Matka małoletniej nie przedstawiła żadnych rachunków na dowód ponoszenia tak wysokich opłat, jak również żadnych rachunków na okoliczność uczęszczania małoletniej na taniec towarzyski. Podobnie kwoty leczenia małoletniej 500 zł oraz wyżywienia, kosmetyków i ubrań zdaniem Sądu nie zostały wykazane, a które generują znaczną część wydatków. Sąd podzielił ponadto stanowisko pozwanego wyrażone w odpowiedzi na pozew, iż pozostałe koszty zostały mocno zawyżone. Oczywiście na dziecko można wydać każdą kwotę, jeżeli rodzice mają dostateczne środki finansowe, jednak w niniejszej sprawie Sąd musi kierować się jedynie usprawiedliwionymi potrzebami małoletniej. Przedstawicielka ustawowa powódki, na której spoczywał ciężar dowodu, nie wykazała, iż faktycznie na utrzymanie córki wydatkowana jest wskazana przez nią kwota.

Reasumując ten wątek, w sprawie niniejszej Sąd przyjął w oparciu o zasady doświadczenia życiowego, iż rzeczywiste wydatki na 17 letnią powódkę kształtują się na poziomie ok. 1.800 zł miesięcznie. W kwocie tej znajdują pokrycie

wyżywienie 600 zł, odzież 100 zł, koszty leków i leczenia 100 zł, szkoła i książki 200 zł, środki czystości i kosmetyki 150 zł, wypoczynek letni i zimowy 150 zł, koszty mieszkania 270 zł, zajęcia dodatkowe 189 zł, telefon 50 zł.

Trzeba także pamiętać, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Przechodząc do oceny możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego należy stwierdzić, że w okresie będącym przedmiotem zainteresowania po stronie pozwanego zaszło kilka zmian – głównie to, że zawarł nowy związek małżeński i urodziła mu się druga córka z nowego związku, jednak nie mogą one wpływać na jego obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej córki.

W sprawie zostało ustalone, iż pozwany nadal zatrudniony jest (...) Sp. z o.o. w W. na stanowisku przedstawiciel handlowy za średnim wynagrodzeniem netto 2.667,58 zł. W 2005 r. zawarł ponownie związek małżeński, z którego ma 8 letnią córkę A.. Rodzina zamieszkuje w mieszkaniu o powierzchni 60 m², które stanowi wyłączną własność pozwanego. Czynsz za to mieszkanie wynosi 653 zł, prąd 280 zł, gaz 25 zł, woda 245 zł, telefon 80 zł, Internet 105 zł. Ponadto pozwany opłaca ubezpieczenie swoje i dziecka w kwocie 400 zł miesięcznie. Regularnie opłaca alimenty na J. w kwocie 750 zł oraz daje jej prezenty. Koszt utrzymania młodszego dziecka wynosi około 1.500 zł z wyżywieniem. Nie potrafił wskazać, ile potrzebuje na swoje utrzymanie. Na wyżywienie potrzebuje około 500 zł miesięcznie. Pracuje od 8:00 do 19:00. Żona pracuje za około 2.000 zł.

Pozwany podnosił głównie kwestię, iż poza małoletnią powódką J. ma na utrzymaniu jeszcze drugą córkę A., której koszt utrzymania to około 1.500 zł miesięcznie. Dlatego uważał, iż alimenty na powódkę powinny pozostać na obecnym poziomie, bowiem podwyższenie alimentów będzie ze szkodą dla młodszej córki. Zdaniem Sądu, co należy wyraźnie podkreślić, pozwany jako osoba mająca na utrzymaniu dwoje dzieci, jest zobligowany do dokładania należytej staranności i wykorzystywania swoich możliwości do zapewnienia uprawnionym do alimentów zaspokojenia w pełni ich usprawiedliwionych potrzeb. Pamiętać także należy, iż rodzice winni dzielić się z dzieckiem każdym, nawet najmniejszym dochodem. Żaden rodzic nie może uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że według niego będzie nadmiernie obciążony. Wydaje się zatem, że pozwany - będąc już obciążony obowiązkiem alimentacyjnym wobec starszej córki J. - powinien był liczyć się z wydatkami na nią planując kolejne potomstwo i koszty z tym związane. Dlatego podnoszenie, że jest nadmiernie z tego tytułu obciążony w kontekście braku środków na łożenie w wyższej kwocie alimentów na małoletniej J., nie znajduje aprobaty.

Nie umknęło uwadze Sądu, iż pozwany pracuje nadal w tej samej firmie, w której pracował poprzednio na tym samym stanowisku, a jego wynagrodzenie uległo nieznacznej podwyżce. Dlatego pozwany podnosił, iż nie stać go na płacenie alimentów w wyższej wysokości. Jednak w ocenie Sądu posiada takie możliwości zarobkowe, które pozwalają mu na wywiązywanie się z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniej córki, w kwocie nieco wyższej niż dotychczas. Nie bez znaczenia dla niniejszej sprawy jest okoliczność, iż pozwany jest osobą w pełni zdolną do pracy. Mimo tego, iż cierpi na zwyrodnienia kręgosłupa, nie została orzeczona wobec niego choćby częściowa niezdolność do pracy. Niezrozumiałym jest także, iż pozwany pracując w jednym miejscu przez tyle lat, posiadając ogromne doświadczenie zawodowe, otrzymuje wynagrodzenie na takim poziomie. Jeżeli obecne wynagrodzenie w ocenie pozwanego jest zbyt niskie, winien poszukiwać lepiej płatnej pracy. Zdaniem Sądu - przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych - jest w stanie znaleźć pracę w swoim zawodzie o wyższym wynagrodzeniu odpowiadającemu jego doświadczeniu i kwalifikacjom. Ponadto żona pozwanego również pracuje i osiąga dochody na poziomie około 2.000 zł miesięcznie.

Nie sposób zgodzić się także ze stanowiskiem pozwanego, że zajęcia dodatkowe J. nie są konieczne. Dziecko ma prawo rozwijać swoje pasje i organizować czas wolny zwłaszcza, że kwoty przeznaczane na ten cel nie są szczególnie

znaczne. Nie można również podzielić stanowiska pozwanego, że koszty utrzymania 8-letniego dziecka i 17-letniej dziewczyny są jednakowe. Bo na kwotę 1.500 zł pozwany określił koszty utrzymania młodszego dziecka i twierdził, że na utrzymanie J. powinna wystarczyć również kwota 1.500 zł miesięcznie.

W sprawie ustalono ponadto, iż D. C. osiąga znacznie wyższe dochody w porównaniu z datą ustalania obowiązku alimentacyjnego w dotychczasowej wysokości, dodatkowo znaczne wynagrodzenie otrzymuje także jej mąż. Sąd przy ustalaniu kwoty alimentów oczywiście brał pod uwagę, iż pozwany utrzymuje kontakty z córką, organizuje jej w sposób atrakcyjny czas zabierając ją do kina, kupuje ubrania, w tym buty, o jakie dziecko prosi oraz kupuje prezenty okolicznościowe ponosząc także w ten sposób koszty jej utrzymania. Powyższe nie oznacza jednak, iż jedynie matka J. powinna ponosić samodzielnie wzrastające koszty utrzymania córki tylko z tego powodu, iż pozwany osiąga takie, a nie inne dochody zwłaszcza, iż czyni ona osobiste starania o wychowanie dziecka. Ponadto z jej wynagrodzenia potrącane są zobowiązania oraz spłaca (teoretycznie, bo faktycznie spłaca jedynie mąż) wspólnie mężem kredyt hipoteczny w kwocie 6.000 zł miesięcznie. Sama okoliczność, że obecny mąż D. C. osiąga znaczne dochody nie ma w tej sprawie większego znaczenia, gdyż nie ma on żadnego obowiązku utrzymywania nie swojego dziecka.

Nie do pominięcia jest na tym etapie fakt, iż matka małoletniej chce zapewnić córce wysoki standard życia, do jakiego sama jest przyzwyczajona oraz to, że na dziecko można wydać w zasadzie każdą kwotę, czego Sąd nie potępia, ale należy pamiętać, że wysokość alimentów od zobowiązanego należy ustalać przy uwzględnieniu koniecznych potrzeb dziecka i możliwości finansowych zobowiązanego, który w obecnej sytuacji nie byłby w stanie płacić żądanej kwoty alimentów 1.500 zł miesięcznie.

Dlatego biorąc pod uwagę powyższe wydatki miesięczne wliczane przez matkę w koszty utrzymania powódki tylko na same wyjazdy na kwotę 3.000 zł - nie mogły zostać uwzględnione, podobnie koszty kosmetyków, wyżywienia czy leczenia. Samo poinformowanie pozwanego o wyjazdach dziecka za tak znaczne kwoty, które dla przeciętnego obywatela w naszym kraju są nierealne, nie można nazwać konsultacją z nim tych wydatków. Fakt, iż nie wyrażał on woli uczestniczenia w kosztach wyjazdów córki jest zrozumiałe. Dlatego koszty podróży małoletniej nie mogą być oceniane przez Sąd w świetle zwiększających się wydatków na dziecko zwłaszcza, iż matka - mając wiedzę w zakresie ograniczonych możliwości zarobkowych byłego męża -decydowała się na nie.

Podobnie w ocenie Sądu nie można oceniać wydatków na szkołę małoletniej. Sąd podziela pogląd pozwanego, iż w okolicy miejsca zamieszkania córki znajdują się szkoły publiczne, do których może ona uczęszczać. Przedstawicielka ustawowa powódki nie wykazała konieczności uczęszczania córki do płatnej szkoły. Nie konsultowała także zamiaru zmiany szkoły z ojcem dziecka. Dlatego zmiana stosunków majątkowych strony powodowej związana ze zwiększonymi wydatkami na ten cel nie może mieć decydującego wpływu na decyzję Sądu w zakresie podwyższenia kwoty alimentów. Jest to istotny element, bowiem koszty utrzymania dziecka i tak wzrosły w skali miesiąca, tak więc matka podejmując takie decyzję musiała godzić się na to i przewidywać, że znajdzie środki na pokrycie dodatkowych kosztów. Skoro obecny mąż posiada znaczne środki i wyraża wolę finansowania wyjazdów małoletniej powódki, to Sąd nie widzi w tym nic złego, jednak nie można oczekiwać, że zobowiązany do alimentów będzie ponosił koszty utrzymania córki, które nie są usprawiedliwionymi wydatkami.

Osobnej uwagi wymaga złożone do sprawy pismo (k. 68-69), do którego, pomimo, że zostało pominięte należy się odnieść. Mianowicie pozwany wyliczył w nim m.in. koszty utrzymania domu i życia na łączną kwotę 4.507 zł w tym: czynsz 653 zł, woda 15 zł, gaz 30 zł, elektryczność 250 zł, parking 140 zł, Internet 105 zł, telefon 89 zł, ubezpieczenie na życie 255 zł, ubezpieczenie zdrowotne córki A. 155 zł, leki pozwanego i córki 50 zł, koszty wyżywienia pozwanego 600 zł, środki czystości 50 zł, koszty paliwa 800 zł, kurs j. angielskiego 130 zł, ubrania pozwanego i córki 100 zł, obiady szkolne 140 zł alimenty 810 zł.

Do tych kosztów nie wliczył prezentów dla córki J. oraz kosztów utrzymania technicznego mieszkania – drobnych napraw 50 zł, dojazdów do babci ze strony D. C. 50 zł, wizyt w (...), (...)z J. 25-50 zł, kosztów wakacji i ferii 300 zł, wydatków związanych z edukacją młodszego córki A. 60 zł, zajęć sportowych A. 170 zł oraz kosztów eksploatacji samochodu 100 zł.

Odnosząc się do powyższego należy po pierwsze wskazać, iż pozwany nie przedstawił żadnych rachunków na powyższe wydatki, czym nie udowodnił, że ponosi je we wskazanych wysokościach. Ponadto wynika z nich, że zarabiając - jak wskazał 2.600 zł - wydaje 4.507 zł. Sąd kierując się doświadczeniem życiowym zna średnie koszty utrzymania rodziny zamieszkującej w bloku. Wskazane koszty mieszkania również należy podzielić na 3 osoby. Jednak wydatki m.in. na ubezpieczenie na życie w kwocie 255 zł, ubezpieczenie zdrowotne córki A. 155 zł, leki pozwanego i córki 50 zł kurs języka angielskiego 130 zł, ubrania pozwanego i córki 100 zł, obiady szkolne 140 zł, zajęcia sportowe córki 170 zł nie zostały w jakikolwiek sposób udowodnione, że były i są ponoszone. Nie do pominięcia jest także, iż pozwany nie objął w tym zestawieniu utrzymania córki i żony. Mogłoby to oznaczać, iż jedynym posiłkiem młodszego dziecka pozwanego jest obiad w szkole, a żona nie wymaga wyżywienia w ogóle. Podobnie pozostałe koszty ich utrzymania. Sąd nie obdarzył wobec tego wskazanego zestawienia wiarygodnością, bowiem wynika z niego, że pozwany za wszelką cenę chciał wykazać ponoszone koszty, których nie potrafił w większości wykazać w toku rozprawy. Nadmienić jedynie na marginesie wypada, że w świetle przedstawionego wykazu przeznacza on teoretycznie pieniądze na zajęcia dodatkowe dla młodszego dziecka, natomiast zajęcia starszej córki uznał za nie konieczne, co budzi zdziwienie Sądu, jednak - jak zostało już wskazane - niniejsze pismo i zawartą w nim treść Sąd pominął w toku rozpoznawania niniejszej sprawy.

Reasumując – mając na uwadze sytuację majątkową i zarobkową J. K. (2) oraz osiągnięte przez D. C. stałe dochody – łącznie pozwala na przyjęcie – iż zasądzona kwota 900 zł przy uwzględnieniu obowiązku alimentacyjnego matki, wystarczy na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd na podstawie art. 138 kro uznał powództwo częściowo za zasadne co do podwyższenia alimentów do kwoty 900 zł, oddalając je w pozostałym zakresie.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Z uwagi na wynik procesu Sąd na podstawie art. 100 k.p.c. koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie zniósł.

Z uwagi na sytuację finansową pozwanego Sąd na podstawie art. 113 ust. 4 uksc odstąpił od obciążania go kosztami sądowymi w sprawie.